

[Socialministeren.]

vedkommende Kommune er pligtig at refundere paagældende Sygekasse Halvdelen af Udgiften, men denne Refusion indgaaer paa Grund af Kommunernes som Helhed vanskelige økonomiske Forhold ofte faktisk kun i ringe Omfang, hvilket medfører, at Sygekassernes Økonomi svækkes i betydelig Grad. Derved rammes ogsaa Sygehusene, idet Sygekasserne i vidt Omfang bliver ude af Stand til at opfylde deres Forpligtelser over for disse.

Den i Lovforslaget foreslaaede ændrede Fordeling af Udgifterne vil, naar de nuværende Udgifter til Sygekassemedlemmers Sygehusophold — ca. 143 000 Kr. aarlig — lægges til Grund, medføre, at Kommunernes Andel af Betalingen falder fra ca. 71 500 Kr. til ca. 28 000 Kr. aarlig.

I Lovforslagets § 2 foreslaas i 1ste Stykke Grundbeløbet til Ægtepar, der begge er fyldt 60 Aar, forhøjet fra det i den færøske Aldersrentelov af 31. Marts 1933 fastsatte Beløb af 200 Kr. til 300 Kr. aarlig, medens Grundbeløbet for enlige Personer samt Ægtepar, hvoraf kun den ene er fyldt 60 Aar, forhøjes fra 100 Kr. til 150 Kr. aarlig. Paa tilsvarende Maade foreslaas Grundbeløbet ved Opsættelsen med Begæring om Rente til det 65de Aar forhøjet fra henholdsvis 300 Kr. til 350 Kr. og fra 150 Kr. til 175 Kr. For Personer, der opsætter Begæring om Aldersrente til det fyldte 70de Aar, bevares derimod det nugældende Grundbeløb af henholdsvis 400 Kr. og 200 Kr.

Aftrappingen mellem de forskellige Alderstrin bliver herigennem — i Overensstemmelse med Princippet i Folkeforsikringsloven — mindre end efter den nugældende Aldersrentelov for Færøerne.

I Stk. 2 foreslaas det fradragsfri Beløb, der efter § 7, Stk. 1, i den nugældende Aldersrentelov baade for Ægtepar og enlige Personer udgør 300 Kr., nedsat til 200 Kr. for Ægtepar og til 100 Kr. for enlige Personer. Herved opnaas det, at Renten for Personer, der ved Siden af Renten har en efter færøske Forhold betydelig Indtægt, nedsættes noget, medens paa den anden Side Stillingen for de daarligst stillede og da navnlig for dem, der ikke har Raad til at opsætte Indgivelse af Begæring om Aldersrente, forbedres gennem den i Stk. 1 foreslaaede Forhøjelse af Grundbeløbene.

I Stk. 3 foreslaas det, at Aldersrenten udbetales kvartalsvis forud af Amtet gennem Færøernes Jordebogskasse, idet det under den nuværende Ordning, hvor Kommunerne forskudsvis skal udbetale Renten

mod Refusion fra Staten af $\frac{3}{4}$, har vist sig vanskeligt eller umuligt for en stor Del af Kommunerne at udbetale Renten. Samtidig nedsættes den Kommunerne paahvilende Andel af Renten fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{10}$.

Aldersrenteudgifterne udgør i Øjeblikket ca. 300 000 Kr. aarlig, og en Forhøjelse af Statens Andel af Udgifterne fra $\frac{3}{4}$ til $\frac{9}{10}$ vil derfor medføre en Merudgift for Staten paa ca. 45 000 Kr. aarlig og en tilsvarende Besparelse for de færøske Kommuner.

Ved § 3 overlades det til Socialministeren at fastsætte de nærmere Bestemmelser for Lovens Gennemførelse, og i § 4 sikres de nuværende Rentenydere mod Nedgang i Renten. Det foreslaas endvidere, som det mest praktiske, at Loven træder i Kraft 1. April 1938, altsaa med Finansaarets Begyndelse.

Idet jeg i øvrigt skal henvise til de specielle Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Bestemmelser, skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 40 af 14. Februar 1935 om Det kongelige Teater og om Oprettelsen af en kulturel Fond.* Lovforslaget er ikke meget omfattende, det betyder kun en Udbygning af det ved Loven af 1935 hjemlede Princip: ved ministeriel Bevilling at autorisere den erhvervsmæssige Virksomhed, der gaar ud paa Afslutning af Kontrakter om offentlig Udførelse af de ved Forfatterloven beskyttede Værker.

Før Loven af 1935 var Forholdet det, at saadan Virksomhed var frit Erhverv.

Den i 1926 stiftede Sammenslutning til Værn for de nationale og internationale Komponistrettigheder „Koda“ har Repræsentations- og Gensidighedskontrakter med samtlige udenlandske tilsvarende Selskaber og repræsenterer paa dansk Grund praktisk talt Udførelsesretten for al beskyttet Musik. Den afslutter Kontrakter om Musikudførelse med Statsradiofonien, alle Musikrestauranter, Biografteatre, Koncertgivere og Arrangører af offentlige Baller og andre Forlystelser i Henhold til nærmere fastsatte Tariffer.

Før Loven af 1935 var danske Musikforbrugere ude af Stand til at slutte Aftale om Forbrug af beskyttet Musik med den Sikkerhed for Rettens Omfang, som opnaas, naar en enkelt Institution staaer som den kompetente Kontrahent med Hensyn til al Musik. Udenlandske Selskaber vilde staa meget vanskeligt over for en Flerhed af